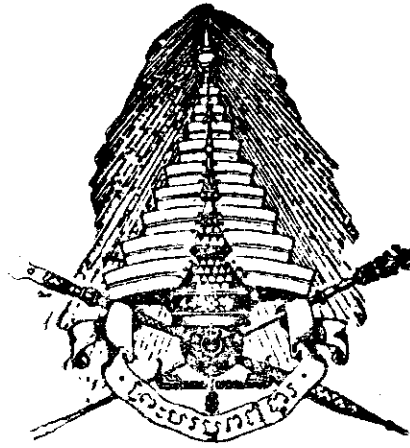

าท
ห่ง
ว่า

าท
ห่ง
ว่า

พระราชบัญญัติภาษีการค้า

พุทธศักราช ๒๔๗๕

าท
ห่ง
ว่า

ประชาธิปไตย ป.ร.

าท
ห่ง
ว่า

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปก
เกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้า ฯ ให้
ประกาศว่า

ห่ง
ว่า

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรถวายคำปรึกษาว่า สมควรจัด
เก็บภาษีการค้า

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎรตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติภาษีการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๕”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ข้อความจะแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

“การค้า” หมายความว่า การค้าซึ่งระบุไว้ในพิกัดฉบับที่ ๑ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

“ผู้รับประเมิน” หมายความว่า บุคคลผู้พึงชำระค่าภาษี

“ปี” หมายความว่า ปีตามปฏิทินหลวง

“ค่ารายปี” ของอสังหาริมทรัพย์ หมายความว่า จำนวนเงินซึ่งอสังหาริมทรัพย์นั้น ๆ สมควรจะให้เช่าได้ในปีหนึ่ง ๆ ถ้าอสังหาริมทรัพย์ใดได้ประเมินค่ารายปีถูกต้องตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ แล้ว ให้ใช้ค่ารายปีนั้นเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้

“พนักงานเก็บภาษี” หมายความว่า พนักงานซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติได้ตั้งขึ้นเพื่อจัดการประเมินและเก็บภาษี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติได้ตั้งขึ้นเพื่อตรวจสอบและแก้ไขการประเมิน

“นายตรวจ” หมายความว่า พนักงานซึ่งมีอำนาจตรวจให้ผู้รับประเมินปฏิบัติตามถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ คือ พนักงานใด ๆ ในคณะกรรมการอำเภอ หรือตำรววจในจังหวัด พระนครและธนบุรีซึ่งมียศไม่ต่ำกว่าชั้นสัญญาบัตร หรือ ตำรววจในจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งมียศไม่ต่ำกว่าชั้นนายสิบ หรือเจ้าพนักงานสรรพากรซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรหรือสมุหเทศาภิบาลได้ตั้งขึ้นเพื่อทำการตรวจ

“กำหนด” หมายความว่า กำหนดโดยกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงตั้งแต่งเจ้าพนักงาน และกำหนดกิจการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้นเมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ภาค ๑

การเก็บภาษี

มาตรา ๕ บุคคลกระทำการค้าใดๆ ในสยามตั้งที่ระบุมไว้ในพิกัดฉบับที่ ๑ ต้องเสียภาษีการค้า เว้นไว้แต่เมื่อเงินได้ในการค้านั้นต้องเสียภาษีตามความในหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัติภาษีเงินได้ พุทธศักราช ๒๔๗๕

ถ้ามีคณะซึ่งมิใช่เป็นนิติบุคคล ท่านว่าหัวหน้าหรือผู้จัดการของ คณะต้องรับผิดชอบเสีย ภาษีที่ ตั้ง เก็บตาม พระราชบัญญัตินี้ หรือถ้าไม่มีหัวหน้าหรือผู้จัดการไซ้ สมาชิกของคณะนั้นทุกคนต้องรับผิดชอบร่วมกันและแทนกัน

มาตรา ๖ การค้าแต่ละประเภทต้องเสียภาษีตามหลักเกณฑ์ และตามอัตราอันระบุมไว้สำหรับประเภทนั้น ๆ ในพิกัดอัตราฉบับที่ ๒ ต่อท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ การค้าซึ่งมิได้ระบุมไว้ในพิกัดฉบับที่ ๑ มีลักษณะ เช่นเดียวหรือ คล้ายคลึงกับ การค้าที่ระบุมไว้ใน พิกัดฉบับนั้น ท่านว่าต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับการค้าที่ระบุมไว้

แล้ว

ภาค ๒

วิธีดำเนินการ

หมวด ๑

การประเมินและการเก็บภาษี

บรูว์
เงิน
ระ

การ
เงิน
นั้น

ลัก
ใน
มี
เด
น

มาตรา ๘ ภายในสองเดือนนับแต่วันที่ ๑ เมษายน พุทธ
ราช ๒๕๗๖ และต่อไปทุก ๆ ปีให้ผู้รับประเมินไปปรับแบบ
แจ้งรายการณที่ว่าการอำเภอ กรอกรายการลงในแบบนั้น
ให้บริบูรณ์ แสดงว่ากระทำการค้าประเภทใดในสยามตั้งที่
ระบรูว์ในพิกัดฉบับที่ ๑ และแจ้งข้อความอื่น ๆ ที่ต้องการ
นั้น ให้แสดงเพื่อประโยชน์แห่งการประเมิน แบบพิมพ์นี้กรม
การอำเภอจะได้จ่ายให้โดยมีกิตติราคา

มาตรา ๙ ภายในเวลาเดียวกันกับที่กล่าวข้างต้น ให้
ผู้ประเมินทุกคนยื่นแบบแจ้งรายการตามมาตรา ๘ ซึ่งได้
กรอกรายการถูกต้องบริบูรณ์ ลงวันเดือนปีและลายมือชื่อ
และรับรองว่าข้อความในแบบแจ้งรายการนั้นเป็นความจริง
จริงตามความรู้เห็นของตน แบบแจ้งรายการนั้นต้องยื่นต่อ
พนักงานเก็บภาษี

มาตรา ๑๐ ผู้รับประเมินผู้ใดกระทำการค้างชำระไว้
พิกัดฉบับที่ ๑ เกินกว่าประเภทเดียว ท่านว่าให้กรอกแล
ยื่นแบบแจ้งรายการสำหรับการค้าที่กระทำทุกประเภท

มาตรา ๑๑ เมื่อพนักงานเก็บภาษีได้รับแบบแจ้งราย
จากผู้รับประเมินแล้ว ให้ประเมินเงินภาษีที่ผู้รับประเมิน
ต้องเสียตามข้อความที่แจ้งในแบบนั้น และตามหลักเกณฑ์
และอัตราที่ระบุไว้ในพิกัดอัตราฉบับที่ ๒ ต่อท้ายพระราช
บัญญัตินี้ ท่านให้ผู้รับประเมินเสียภาษีต่อพนักงานเก็บ
ภายในสิบวันนับแต่วันที่ได้อบรมจำนวนเงินที่ต้องเสีย

เมื่อได้รับเงินภาษีแล้ว ท่านให้พนักงานเก็บภาษีออ
ใบเสร็จให้แก่ผู้รับประเมิน แสดงนาม สำนักงานการค้า การค
และจำนวนเงินภาษีซึ่งผู้รับประเมินเสีย

มาตรา ๑๒ ถ้าเงินภาษีมี่จำนวนเกินกว่าห้าร้อยบาท ทำ
ว่าผู้รับประเมินจะเสียเป็นสองงวด งวดละเท่า ๆ กันก็ใ
เงินงวดที่หนึ่ง ต้องเสียภายในกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในมาตรา
๑๑ และเงินงวดที่สองภายในสามเดือนนับแต่เวลาที่กล่า
นั้น

มาตรา ๑๓ นายตรวจมีอำนาจเรียกบุคคลใด ๆ ที่กระทำ
การค้างชำระไว้ในพิกัดฉบับที่ ๑ นั้น ให้แสดงใบเสร็จ
ค่าภาษี

มาตรา ๑๔ (๑) บุคคลใดไม่ยื่นรายการตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านให้พนักงานเก็บภาษีมีหนังสือส่งผู้กระทำผิดนั้นให้กรอกแบบแจ้งรายการให้ ยกรายการขึ้นแบบนั้น และเสียภาษี ภายในเจ็ดวัน นับแต่ ประเมินได้รับหนังสือส่ง

(๒) ผู้กระทำผิดผู้ใดไม่กรอกข้อความลงในแบบแจ้ง รายการให้ถูกต้องบริบูรณ์ ไม่ลงวันเดือนปีและลายมือชื่อ และไม่ยื่นแบบนั้นต่อพนักงานเก็บภาษีภายในกำหนดเวลาที่ กล่าวนั้นก็ดี หรือได้ยื่นแบบแจ้งรายการที่กล่าวนั้นแล้ว ออกแต่พนักงานเก็บภาษีเห็นว่าข้อความที่แจ้งมาไม่ถูกต้องหรือ ารคดีไม่บริบูรณ์ก็ดี ท่านให้พนักงานเก็บภาษีประเมินและกำหนด จำนวนเงินภาษีตามที่รู้เห็นว่าถูกต้อง และให้มีหนังสือแจ้ง ท่านความให้ผู้รับประเมินทราบจำนวนเงินภาษีที่ต้องเสีย ท่าน ก็ให้ผู้รับประเมิน เสียภาษีนั้น ณที่ซึ่งระบุใน หนังสือแจ้งความ ภาษีในสามวันนับแต่วันได้รับแจ้งความ

(๓) บุคคลใดไม่ยื่นรายการตามมาตรา ๕ หรือมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าอาจต้องเสียภาษีเพิ่มขึ้นอีก เป็นเงินร้อยละห้าหรือเป็นเงินสองเท่าค่าภาษีแล้วแต่อย่างใด จะมากกว่า เงินที่เพิ่มนั้นเป็นเงินภาษี

มาตรา ๑๕ ถ้านายตรวจเรียกให้บุคคลใดแสดงใบเสร็จเงินภาษี และผู้นั้นแย้งว่าไม่ต้องเสียภาษีตามพระราชบัญญัตินี้ จึงไม่มีหน้าที่ต้องกรอกแบบแจ้งรายการไซ้ ท่านให้นายตรวจรายงานไปยังพนักงานเก็บภาษีโดยมิชักช้า

มาตรา ๑๖ พนักงานเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจพิจารณาแบบแจ้งรายการซึ่งผู้รับประเมินได้ยื่นไว้ เมื่อต้องการทราบข้อความเพิ่มเติมหรือละเอียดยิ่งขึ้น หรือต้องการให้ผู้รับประเมินแสดงพะยานหลักฐานสนับสนุนข้อความที่ปรากฏในแบบแจ้งรายการ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจออกหมายเรียกผู้รับประเมิน ออกหมายเรียกพะยาน และเรียกให้นำสมุดบัญชีและพะยานหลักฐานอย่างอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดง แต่ต้องให้ทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสี่สิบแปดชั่วโมง

มาตรา ๑๗ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ ใต้สวนหรือตรวจ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่และ/หรือพนักงานเก็บภาษีมีอำนาจที่จะเข้าไปในสถานที่ของผู้รับประเมินใดๆ ต่อหน้าผู้รับประเมินหรือผู้แทน ระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก พนักงานที่กล่าวนั้นจะเรียกผู้ชำนาญการพิเศษไปเป็นผู้ช่วยก็ได้ ผู้รับประเมินหรือผู้แทนจะต้องให้ความสะดวกตามสมควรทุกประการแก่การตรวจสอบ การ

สตรี ใต้สวนหรือการตรวจ ในการนี้ผู้รับประเมินหรือผู้แทนจะ
ผู้คดี ต้องได้รับแจ้งความจากพนักงานที่กล่าวข้างต้นไม่ต่ำกว่าสาม
นาย วั ก่อน

พนักงานเจ้าหน้าที่และ / หรือพนักงานเก็บภาษี และ /
เบช หรือนายตรวจมีอำนาจเข้าไปตรวจสอบสถานที่ของบุคคลใดๆตาม
วข้อ เงื่อนไขที่กล่าวข้างต้น เพื่อตรวจว่าบุคคลนั้น ๆ ได้กระทำ
ผู้รับ การค้าใดซึ่งมิได้แจ้งรายการหรือไม่ แต่ในการนี้ให้ตรวจได้
ฎใน โดยมีต้องแจ้งความล่วงหน้า

มาตรา ๑๘ ถ้าอธิบดีกรมสรรพากรเห็นสมควรก็อาจสั่ง
รับ ผู้รับประเมินให้รักษาทะเบียนพิเศษ และให้กรอกข้อความ
มศ ตามแต่อธิบดีต้องการลงในทะเบียนนั้น เพื่อสะดวกแก่การ
สค คำนวณเงินภาษีที่ต้องเสียตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๙ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบจากผู้รับประเมิน
วช เกิด หรือจากทางอื่นว่า

ด ก. การค้าที่ระบุไว้ในแบบแจ้งรายการใดได้แจ้งราย
ผู้ข การผลิต หรือแจ้งประเภทผลิต หรือ

มา ข. เงินภาษีได้คำนวณผิด หรือเสียผิด เพราะเหตุใดๆ
ดอ ท่านว่าพนักงาน เจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินภาษีเสียใหม่
ก ได้ภายในสองปีตั้งแต่วันที่ถึงกำหนดเสียภาษี ถ้าการประเมิน

ใหม่นั้นมีลดจำนวนเงินที่ประเมินไซ้ ท่านว่าเมื่อพนักงาน
เก็บภาษีได้รับแจ้งความจากพนักงาน เจ้าหน้าที่แล้ว ก็ให้คืน
เงินให้แก่ผู้รับประเมินและเรียกใบเสร็จไว้เป็นสำคัญ

ถ้าการประเมินใหม่นั้น มีเพิ่มจำนวนเงินที่ผู้รับประเมิน
จะต้องเสียไซ้ ท่านให้พนักงานเก็บภาษีมีหนังสือแจ้งความ
ให้ผู้รับประเมินทราบจำนวนเงินที่ต้องเสียเพิ่มและแจ้งเหตุ
ที่ต้องเพิ่มนั้นด้วย ให้ผู้รับประเมินเสียเงินจำนวนนั้น ณ สถานที่
ซึ่งระบุไว้ในหนังสือแจ้งความภายในสิบวัน ตั้งแต่วันที่ได้อ
รับแจ้งความ แต่การจ่ายเงินภาษีคืนหรือเรียกเงินภาษีเพิ่ม
ตามความในมาตรานี้ ท่านว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งให้หัก
หรือเพิ่มเงินภาษีที่จะต้องเสียคราวหน้าก็ได้

ท่านให้ใช้บทบัญญัติในหมวด ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้
โดยอนุโลมตามควร

หมวด ๒

การอุทธรณ์

มาตรา ๒๐ ผู้รับประเมินจะอุทธรณ์การที่พนักงานเก็บ
ภาษีประเมิน ให้อุทธรณ์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ และจะ
อุทธรณ์การที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินใหม่ ให้อุทธรณ์ต่อ

งาน อธิบดีกรมสรรพากรหรือสมุหเทศาภิบาลแล้วแต่กรณี และ
ใ้คืน ให้ผู้ทรรณั้ตามแบบซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรต้องการ

เมิน
เวม
เหตุ
ถาน
ไว้ได้
เพิ่ม
ให้ก
มาตรา ๒๑ อุตรรณั้การประเมินหรือการประเมินใหม่
จะต้องยื่นต่อพนักงานเก็บภาษีภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่
ทราบการประเมินหรือการประเมินใหม่ และจะต้องเขียน
ลงในแบบที่อธิบดีกรมสรรพากรต้องการ และลงนามผู้
ทรรณั้ไว้เป็นสำคัญ ท่านว่าการอูทรรณั้การประเมินมิเป็น
การทุเลาการเสียภาษีอันถึงกำหนดต้องเสีย แต่การอูทรรณั้
การประเมินใหม่เป็นการทุเลาการเสียภาษีอันถึงกำหนดต้อง
เสีย

ใ้คืน
มาตรา ๒๒ อธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุห
เทศาภิบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี มี
อำนาจออกหมายเรียกผู้ทรรณั้มาสอบถาม ออกหมาย
เรียกพะยาน และเรียกให้นำสมุดบัญชีและพะยานหลักฐาน
อย่างอื่นอันควรแก่เรื่องมาแสดง แต่ต้องให้ทราบล่วงหน้า
ไม่น้อยกว่าสิบวัน

ใ้กับ
จะ
ต่อ
ผู้ทรรณั้คนใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียก หรือไม่ยอม
ตอบคำถามเมื่อซักถาม หรือไม่นำพะยานหลักฐานมาสนับ
สนุนคำร้องของตน ผู้นั้นหมดสิทธิที่จะอูทรรณั้คำชี้ขาด

ของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี เว้นแต่ในปัญหา ข้อกฎหมายอันเกี่ยวกับการหมดสิทธิอุทธรณ์

คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี ต้อง ส่งแก่ผู้อุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษร

ท่านให้ใช้บทบัญญัติมาตรา ๒๔ บังคับถึงการประเมิน ใหม่ซึ่งอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุหเทศาภิบาล กระทำตามมาตรา

มาตรา ๒๓ นอกจากที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๒๒ ท่านว่า ถ้าผู้อุทธรณ์จะอุทธรณ์คำชี้ขาดของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้ แทนหรือสมุหเทศาภิบาล แล้วแต่กรณี ก็ต้องอุทธรณ์ต่อศาล แต่ต้องอุทธรณ์ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำชี้ ขาด และต้องเสียเงินภาษีตามจำนวนที่ประเมินนั้นเสียก่อน

มาตรา ๒๔ ถ้าเงินภาษีที่ถึงกำหนดต้องเสียตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๔ มิได้เสียภายในกำหนดที่ ระบุไว้ ให้เพิ่มภาษีขึ้นอีกร้อยละยี่สิบ จำนวนเงินที่เพิ่มนั้น ท่านว่าเป็นเงินภาษี

ถ้าเงินภาษีที่ถึงกำหนดต้องเสียมิได้ เสียภายในสามสิบ วัน นับแต่พ้นกำหนดที่ต้องเสีย พนักงานเก็บภาษีมีอำนาจ

มาตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาความแพ่ง ร.ศ. ๑๒๗ ยึดและ
มหาขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้รับประเมิน หรือยึดและขาย
แต่พอกับกับเงินภาษี ค่าธรรมเนียม และค่าใช้จ่าย ทั้งนี้
มีห้องขอให้ศาลออกหมายยึดหรือสั่ง

หมวด ๓

เบ็ดเตล็ด

มาตรา ๒๕ ถ้าผู้รับประเมินจะต้องลงนามในแบบพิมพ์
ใดตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์
อักษรให้ตัวแทนลงนามแทนก็ได้ ถ้าผู้รับประเมินได้รับ
หมายเรียกตัว ตามพระราชบัญญัตินี้ นอกจากที่กล่าวในหมาย
เรียกว่าต้องไปเอง ท่านว่าจะมอบฉันทะเป็นลายลักษณ์
อักษรให้ตัวแทนไปแทนตัวก็ได้ แต่พนักงานต้องพอใจว่า
ผู้แทนนั้นได้รับมอบอำนาจโดยชอบ ตามประมวลกฎหมาย
แพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๒๖ หนังสือแจ้งความและหมายเรียกตามพระ
ราชบัญญัตินี้ จะให้คนนำไปส่งหรือจะส่งโดยทางจดหมาย
ไปรษณีย์ลงทะเบียนก็ได้ ถ้าให้คนนำไปส่งเมื่อผู้ส่งไม่พบ
ผู้รับไซ้ จะส่งให้แก่บุคคลใด ซึ่งมีอายุเกินกว่ายี่สิบปีที่

อยู่ในบ้านเรือนหรือสำนักงานการค้าของผู้รับก็ได้ และการส่ง
เช่นนี้ให้ถือว่าเป็นการพอเพียงตามกฎหมาย

ถ้าหาตัวผู้รับมิได้และไม่มีบุคคลที่จะรับ ดังกล่าวข้างบน
ไซ้ ท่านว่าอาจส่งโดยวิธีปิดหนังสือแจ้งความหรือหมาย
นั้นในที่ที่เห็นได้ถนัดที่ประตูบ้านผู้รับ หรือโฆษณาใน
หนังสือพิมพ์ในท้องที่ก็ได้

มาตรา ๒๗ ผู้ใดเริ่มกระทำการค้าใดๆ ที่ระบุไว้ในพิกัด
ฉบับที่ ๑ หมู่ ๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, หรือ ๗ ในระหว่างวันที่
๑ เมษายน และวันที่ ๓๐ กันยายนในปีที่ต้องเสียภาษีปีใด
ท่านว่าผู้นั้นต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่ง ภาค ๒ หมวด ๑
ของพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งว่าด้วยการประเมินและการเก็บ
ภาษี ภายในสองเดือนนับแต่วันที่ใดเริ่มกระทำการค้านั้น
และต้องเสียภาษีถึงอัตราที่กำหนดใน พิกัดอัตราฉบับที่ ๒
แห่งพระราชบัญญัตินี้

ผู้ใดเริ่มกระทำกา ค้าใด ๆ ที่กล่าวข้างต้นใน วันที่ ๑
ตุลาคมหรือภายหลังวันนั้นในปีใด ท่านว่าผู้นั้นไม่ต้องเสีย
ภาษีสำหรับปีนั้น

มาตรา ๒๘ ผู้ใดเริ่มกระทำการค้าใดๆ ที่ระบุไว้ในพิกัด
ฉบับที่ ๑ หมู่ ๘ ในวันที่ ๑ เมษายน หรือภายหลังวันนั้น

สั่ง
บน
ภายใน

ในปีใด ท่านว่าผู้นั้นต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งภาค ๒
หมวด ๑ ของพระราชบัญญัตินี้ ที่ว่าด้วยการประเมินและ
การเก็บภาษี ภายในเวลาสองเดือน นับแต่วันที่ ๑ เมษายน
ของปีต่อมาจากปีที่ได้เริ่มกระทำการค้าที่กล่าวนั้น

หมวด ๔

ความผิดและบทกำหนดโทษ

กิด
ที่
ใด
๑
ใบ
ใน
๒
๑
ข
ด
น

มาตรา ๒๕ ผู้ใดไม่ยื่นแบบแจ้งรายการตั้งบัญชีไว้ใ
มาตรา ๕, ๑๐, ๑๔, ๒๗, และ ๒๘ เว้นไว้แต่มีเหตุสุดวิสัย
ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๐ ผู้ใดไม่รักษาทะเบียนพิเศษตั้งบัญชีไว้ใ
มาตรา ๑๘ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่
เกินสองร้อยบาท

มาตรา ๓๑ ผู้ใดโดยรู้อยู่แล้วหรือจงใจไม่ปฏิบัติตาม
หมายเรียกของอธิบดีกรมสรรพากรหรือผู้แทน หรือสมุห
เทศาภิบาล หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แล้วแต่กรณี หรือ
ไม่แจ้งข้อความเมื่อเรียกร้อง หรือไม่นำพะยานหลักฐานมา
แสดง หรือไม่ตอบคำถามเมื่อซักถามตามความในมาตรา
๑๖ และ ๒๒ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินห้าร้อยบาท

มาตรา ๓๒ ผู้ใด

ก. โดยรู้อยู่แล้ว หรือจงใจยื่น ข้อ ความเท็จ หรือให้ถ้อยคำเท็จ หรือตอบคำถามด้วยถ้อยคำอัน เป็นเท็จ หรือนำพยานหลักฐานเท็จมาแสดงเพื่อหลอ เลียงการเสียดายตามพระราชบัญญัตินี้

ข. โดยความเท็จ โดยเจตนาละเลย โดย น้อยใจหรืออุบาย โดยวิธีการอย่างหนึ่งอย่างใดทั้งสิ้น ที่จะหลอเลียง หรือพยายามหลอเลียง การ เสียดายตาม พระราชบัญญัตินี้

ท่านว่า ผู้นั้น มีความผิด ต้อง ระวังโทษ จำคุกไม่เกิน หก เดือนหรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ประกาศมาณวันที่ ๓๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๔๗๕
เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พระยามโนปกรณนิติธาดา

นายกรัฐมนตรี

พิกัดฉบับที่ ๑

หมู่ ๑

โฮเต็ล และ การค้าที่คล้ายคลึงกัน

๑. เจ้าสำนักโฮเต็ล และที่พัก ทั้งที่มีและไม่มีภัตตาคารด้วย
๒. เจ้าสำนักภัตตาคาร และร้านอาหารอย่างอื่น ๆ
๓. เจ้าสำนักร้านสุรา ร้านกาแฟและเครื่องดื่มอย่างอื่น ๆ
๔. เจ้าสำนักโรงแรมและบ้านพัก

หมู่ ๒

เจ้าสำนักการมหรสพ

หมู่ ๓

การขายของ

๑. ผู้ทำการขายส่ง เว้นไว้แต่ผู้ขายเฉพาะสุราที่รัฐบาลกำหนดราคา
๒. ผู้ทำการขายปลีก เว้นไว้แต่
 - (ก) ผู้ขายเฉพาะฝิ่น หรือสุราที่รัฐบาลกำหนดราคา
 - (ข) ผู้หาบของขาย ผู้ขายเร่ ผู้ขายของในร้านแผงลอย

หมู่ ๔

การพิมพ์

๑. ช่างพิมพ์ด้วยวิธีตบแบบ วิธีพิมพ์หินหรือพิมพ์
สังกะสีหน้าเรียบ วิธีพิมพ์ด้วยรูปถ่าย วิธีพิมพ์ด้วยเครื่อง
จักร พิมพ์ดีด และวิธีอื่น ๆ อันคล้ายคลึงกัน
๒. ช่างถ่ายรูป
๓. ช่างเย็บสมุดเอกสาร

หมู่ ๕

การบำรุงเครื่องนุ่งห่ม

ช่างประดิษฐ์เครื่องนุ่งห่มสตรีและบุรุษ ช่างทำถุงเท้า
ช่างทำหมวก ช่างทำของตบแต่งเครื่องนุ่งห่มสตรี ช่างทำ
รองเท้า และผู้ทำและขายเครื่องนุ่งห่มอย่างอื่น ๆ

หมู่ ๖

การช่างและการเบ็ดเตล็ด

๑. ช่างไม้ ช่างทำเครื่องเรือน ช่างตบแต่งบ้าน ช่างปูน
ช่างทาสี ช่างแต่ง ช่างต่อท่อและรางน้ำ ช่างเหล็ก ช่างทำ
กุญแจ ช่างเงิน ช่างทอง และช่างเพชรพลอย ช่างต่อเรือ
เจ้าสำนักโรงรถยนต์ เจ้าสำนักแก้และปรับเครื่องจักร
ต่าง ๆ

๒. ผู้ชักเสื่อผ้า ผู้ข้อมผ้า ผู้ทำเสื่อผ้าให้สะอาดโดย
ไม่ชักด้วยน้ำ ช่างแต่งผม ช่างตัดผม

ไม่พ
รื่อง

หมู่ ๗

การอุตสาหกรรมและการไม้หิน

๑. ผู้ทำการสีเข้า
๒. ผู้ทำการเลื่อยไม้
๓. ผู้ทำการอุตสาหกรรมอย่างอื่น ๆ ทั้งสิ้น เว้นไว้แต่
ผู้ต้มกลั่นสุราที่รัฐบาลกำหนดราคา
๔. ผู้ทำการไม้หิน

ทำ
ทำ

หมู่ ๘

การรับเหมา

ผู้รับเหมาทำถนน ทำการปลูกสร้างโรงเรียน ทำการ
ชลประทาน ทำการประปา และทำการก่อสร้างอย่างอื่น

น
ทำ
อ
รับ

๑. บุคคลใดกระทำการค้าใด ๆ ดังที่ระบุไว้ในหมู่ ๑, ๒,
๓, ๔, ๕, ๖, หรือ ๗ ในฐานะที่อันมีค่ารายปีไม่เกินเดือนละ ๒๕
บาท ได้ยกเว้นภาษีตามพระราชบัญญัตินี้
๒. บุคคลใดต้องเสียภาษีในหมู่ ๑ และใช้สถานที่เดียว
กัน กระทำการขายของด้วย ไม่ต้องเสียภาษีในหมู่ ๓ อีก

๓. บุคคลใดต้องเสียภาษีเป็นผู้ขายส่งในหมู่ ๓ ถ้าใช้สถานที่เดียวกันทำการขายปลีกด้วย ไม่ต้องเสียภาษีเป็นผู้ขายปลีกอีก

๔. บุคคลใดกระทำการค้าใด ๆ ดังที่ระบุไว้ในหมู่ ๔, ๕, ๖. และ ๗ ถ้าขายแต่เพียงของที่กระทำขึ้นเอง ไม่ต้องเสียภาษีในหมู่ ๓ อีก

๕. บุคคลใดกระทำการค้าใด ๆ ที่ระบุไว้ในหมู่ ๖ ต้องเสียภาษีตามหลักเกณฑ์และตามอัตราที่ใช้แก่หมู่นั้น เว้นไว้แต่ถ้าการค้าที่กล่าวนั้นจัดอยู่ในหมู่ ๘ ได้ด้วย ท่านว่าถ้าเงินภาษีที่ประเมินตามหลักเกณฑ์และตามอัตราที่ใช้แก่หมู่ ๘ เป็นจำนวนสูงกว่าเงินภาษีที่ต้องเสียในหมู่ ๖ ไซ้ บุคคลนั้นต้องเสียภาษีในหมู่ ๘

ปี
๕
ท้อง
อง
วัน
๑๓
๕
ค

พิกัดอัตราณະบพท ๒

ประเภทการค้า	หลักเกณฑ์การประเมิน	อัตราภาษี
(๑) หมู่ ๑ และ ๒ ไฮเดิล และการค้าที่ คล้ายคลึงกัน และสำนัก กรมสรรพ	(ก) ค้ารายปีในปีที่ล่วงมาแล้ว แห่งสถานที่ซึ่งใช้กระทำการ ค้า	ร้อยละ ๔ แห่งค่ารายปี
(๒) หมู่ ๓ (๑) ผู้ทำการขายส่ง	(๑) ค่ารายปีในปีที่ล่วงมา แล้วแห่งสถานที่ซึ่งใช้กระทำการ การค้า	ร้อยละ ๘ แห่งค่ารายปี
(๒) ผู้ทำการขายปลีก	(๒) ค่ารายปีในปีที่ล่วงมา แล้วแห่งสถานที่ซึ่งใช้กระทำการ การค้า	ร้อยละ ๖ แห่งค่ารายปี เว้นไว้ แต่ผู้รับประเมินเองอาศัย อยู่ในสถานที่ซึ่งใช้กระทำการ ค้า ให้เก็บภาษีตามอัตราร้อย ละ ๔ แห่งค่ารายปี

ประเภทการค้า	หลักเกณฑ์การประเมิน	อัตราภาษี
(๓) หมู่ ๔ การพิมพ์	ค่ารายปีในปีที่ล่วงมาแล้ว แห่งสถานที่ซึ่งใช้กระทำการ ค้า	ร้อยละ ๖ แห่งค่ารายปี เว้นไว้ แต่ถ้า ผู้รับประเมินเองอาศัย อยู่ในสถานที่ซึ่งใช้กระทำการ ค้า ให้เก็บภาษีตามอัตรา ร้อย ละ ๔ แห่งค่ารายปี
(๔) หมู่ ๕ การค้าเครื่องนุ่งห่ม	ค่ารายปีในปีที่ล่วงมาแล้ว แห่งสถานที่ซึ่งใช้กระทำการ ค้า	ร้อยละ ๖ แห่งค่ารายปี เว้นไว้ แต่ถ้า ผู้รับประเมินเองอาศัย อยู่ในสถานที่ซึ่งใช้กระทำการ ค้า ให้เก็บภาษีตามอัตรา ร้อย ละ ๔ แห่งค่ารายปี

ประเภทการค้า	หลักเกณฑ์การประเมิน	อัตราภาษี
<p>๕) หมู่ ๖ การช่างและการเบ็ดเตล็ด</p>	<p>คำรายปีในปีที่ล่วงมาแล้ว แห่งสถานที่ซึ่งใช้กระทำการ ค้า</p>	<p>ร้อยละ ๖ แห่งคำรายปี เว้นไว้ แต่ถ้าผู้รับประเมินเองอาศัย อยู่ในสถานที่ซึ่งใช้กระทำการ ค้า ให้เก็บภาษีตามอัตราอ้อย ร้อยละ ๔ แห่งคำรายปี</p>
<p>(๖) หมู่ ๗ การอุตสาหกรรมและการ ไม้หิน ๑. โรงสี</p>	<p>(๑) (ก) กำลั้ที่เครื่องจักร อาจทำการได้เป็นอย่างดีสูงสุดใน ๒๔ ชั่วโมง ในปีที่ล่วงมาแล้ว</p>	<p>๑. (ก) เกวียนละ ๒ บาท ต่อปี</p>

ประเภทการค้า	หลักเกณฑ์การประเมิน	อัตราภาษี
<p>๒. โรงเจ็ย</p>	<p>(ข) จำนวน ลูกจ้าง ในปีที่ล่วงมาแล้ว คิดถัว เฉลี่ยเป็นรายเดือน</p> <p>(๒) (ก) กำลังสูงสุดของ เครื่องจักรในปีที่ล่วงมาแล้ว คิดเป็นแรงม้า</p> <p>(ข) จำนวน ลูกจ้างใน ปีที่ล่วงมาแล้ว คิดถัวเฉลี่ย เป็นรายเดือน</p>	<p>(๑) คนละ ๑ บาท ต่อปี</p> <p>๒. (ก) แรงม้า ละ ๒ บาท ต่อปี</p> <p>(ข) คนละ ๑ บาท ต่อปี</p>
<p>๓. การอุตสาหกรรมอย่าง อื่นและการโรมัน</p>	<p>(๓) (ก) กำลังสูงสุดของ เครื่องจักรในปีที่ล่วงมาแล้ว คิดเป็นแรงม้า</p>	<p>๓. (ก) แรงม้า ละ ๒ บาท ต่อปี</p>

ประเภทการค้า	คิดเป็นแรงมา	อัตราภาษี
	หักเกณฑ์การประเมิน (ข) จำนวนลูกจ้างใน ปีที่แล้วมาแล้ว คิดถัวเฉลี่ย เป็นรายเดือน	(ข) คนละ ๑ บาทต่อปี
(๓) หมู่ ๘ ผู้รับเหมา	รายได้ก่อนหักรายจ่ายใน ปีที่แล้วมาแล้ว	ปีหนึ่ง ๆ ร้อยละ ๕ แห่ง เงินรายได้ก่อนหักรายจ่าย

หมายเหตุ (ก) ถ้ามีสถานที่สร้างใหม่ใช้เป็นครั้งแรกในปีที่ต้องเสียภาษี ให้ใช้ค่ารายปีในปีนั้นเป็นหลักเกณฑ์ประเมิน ถ้าผู้รับประเมินเข้าอยู่ใหม่ในสถานที่ใดในปีที่ต้องเสียภาษีและสถานที่นั้นมีค่ารายปีในปีที่ล่วงมาแล้วปรากฏอยู่ หรือตรวจสอบได้ ให้ใช้ค่ารายปีที่ล่วงมาแล้วเป็นหลักเกณฑ์ประเมิน ถ้าผู้รับประเมินไม่ทราบค่ารายปีของปีที่ล่วงมาแล้วและตรวจสอบไม่ได้ ให้ผู้รับประเมินแจ้งค่ารายปีในปีที่ต้องเสียภาษี

(ข) ถ้าได้เริ่มกระทำการค้าในหมู่ ๗ ระหว่างวันที่ ๑ เมษายน และวันที่ ๓๐ กันยายน ในปีที่ต้องเสียภาษีปีใด (มาตรา ๒๗) ให้ใช้หลักเกณฑ์การประเมินต่อไปนี้

ก ใน เป็น เข้า ภาษี แล้ว ช้ค่า เงิน ปีที่ ผู้รับ ช้ เว้าง ยน ให้	ประเภทการค้า	หลักเกณฑ์การประเมิน
	<p>๑. โรงสี</p> <p>๒. โรงเลื่อย</p> <p>๓. การอุตสาหกรรม อย่างอื่น และการไม้หิน</p>	<p>๑. (ก) กำลังที่เครื่องจักรอาจทำการ ได้เป็นอย่างดีสูงสุดใน ๒๕ ชั่วโมง ในเดือนแรกที่ทำการ (ข) จำนวนลูกจ้างในเดือนแรก ที่ทำการคิดถัวเฉลี่ยเป็นรายวัน</p> <p>๒. (ก) กำลังสูงสุดของเครื่องจักร ในเดือนแรกที่ทำการ คิดเป็น แรงม้า (ข) จำนวนลูกจ้างในเดือนแรก ที่ทำการคิดถัวเฉลี่ยเป็นรายวัน</p> <p>(ก) กำลังสูงสุดของเครื่องจักร ในเดือนแรกที่ทำการ คิดเป็น แรงม้า (ข) จำนวนลูกจ้างในเดือนแรก ที่ทำการคิดถัวเฉลี่ยเป็นรายวัน</p>